

Sygn. akt II CSK 400/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa "A." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko M. R. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą "M." z siedzibą w Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 12 marca 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 7500 (siedem tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 marca 2018 r. naruszenie art. 185 § 1, art. 187 § 1, art. 227, 232 zdanie pierwsze, art. 278 § 1, art. 328 § 2, art. 381, 328 § 2 i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 6 i 123 § 1 pkt 1 k.c. - w różnych układach i powiązaniach, jak też naruszenie art. 18 ust. 1 i 5 u.z.n.k., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- czy opinia biegłego sądowego może być wydana w głównej mierze na podstawie niepopartych dowodami twierdzeń strony postępowania,

- czy mimo istotnych braków w materiale dowodowym biegły może wydać opinię, uzupełniając luki w materiale dowodowym przyjętymi przez siebie założeniami,

- czy strona wnioskująca o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego jest zobowiązana do przedłożenia dowodów umożliwiających wydanie takiej opinii zgodnie z ogólną regułą ciężaru dowodu, czy też sąd może według swego uznania zażądać przedłożenia takich dowodów od którejkolwiek ze stron,

- czy aby doszło do przerwania biegu przedawnienia przez zawezwanie do próby ugodowej na podstawie art. 185 § 1 k.p.c., należy w treści zawezwania określić roszczenie równie precyzyjnie jak w przypadku pozwu, tj. w sposób nie budzący dla nikogo wątpliwości, czy też wystarczające jest oznaczenie roszczenia w sposób dostatecznie zrozumiały dla samych stron,

- czy przerwanie biegu przedawnienia przez zawezwanie do próby ugodowej na podstawie art. 185 § 1 k.p.c. następuje tylko wtedy, gdy zawezwanie podjęto bezpośrednio w celu doprowadzenia do ugody i tylko, gdy istnieją realne szanse zawarcia ugody?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie

zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienia prawne nie spełniają wskazanych wymagań.

Częściowo dlatego, że mają w znacznym stopniu charakter jedynie pytań retorycznych.

Inną tego przyczyną jest to, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sądy *meriti* dysponują pełną swobodą przy ocenie wiarygodności dowodów. Dotyczy to również oceny dowodu z opinii biegłego. Podważanie tej oceny w postępowaniu kasacyjnym jest wykluczone. Wynika to z art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c. (por. w związku z tym np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2018 r., I CSK 221/18, i 31 sierpnia 2018 r., II CSK 191/18).

Wymaganej doniosłości w świetle art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie ma też podniesiona w skardze kasacyjnej problematyka przerwy biegu przedawnienia. Problematyka ta w kontekście zawezwania do próby ugodowej była już wielokrotnie przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 238/06, 28 stycznia 2016 r., III CSK 50/15, i 19 marca 2012 r., II PK 175/11). Ocena, czy określone zawezwanie do próby ugodowej odpowiada wymogowi precyzyjnego oznaczenia roszczenia, należy ostatecznie do sądu w procesie o spełnienie tego świadczenia. Ocena ta jest dokonywana każdorazowo przy uwzględnieniu okoliczności konkretnego przypadku. W realiach niniejszej sprawy nie budziło wątpliwości, że treść wniosku zawierającego zawezwanie do próby ugodowej była tożsama z wniesionym pozwem w zakresie podstawy faktycznej, co zostało szczegółowo wyjaśnione na str. 27-30 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie

z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 8 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018. 265) oraz § 2 pkt 8 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.).

jw